

Sygn. akt VI U 967/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Ewa Milczarek

Protokolant – starszy sekretarz sądowy S. S.

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2021 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: K. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia 29 kwietnia 2021 r., numer (...)

w sprawie: K. M. (1)

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

z udziałem R. L. (1)

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ubezpieczona K. M. (1) podlega jako pracownik u płatnika składek R. L. (1) obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 listopada 2020 r.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 967/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 kwietnia 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że K. M. (1) jako pracownik u płatnika składek R. L. (1) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 1 listopada 2020 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał między innymi, że zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych K. M. (1) od 1 listopada 2020 roku zostało dokonane w celu uzyskania przez ubezpieczoną tytułu do ubezpieczeń umożliwiającego korzystanie z prawa do otrzymania długotrwałych świadczeń. Zdaniem organu rentowego okoliczności sprawy wskazują na to, że umowa o pracę została zawarta w celu uzyskania przez K. M. (1) prawa do korzystania ze świadczeń, a nie w celu świadczenia pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła K. M. (1) zarzucając naruszenie art. 22 k.p., art. 300 k.p. poprzez niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że umowa o pracę była zawarta dla pozorów, niezgodność stanowiska organu rentowego ze zgromadzonym materiałem dowodowym polegającym na przedstawieniu ogłoszenia o pracę, umowy zlecenia, umowy o pracę, potwierdzenia przelewów bankowych, zaświadczenia lekarskiego, zaświadczenia BHP, ewidencji czasu pracy,

dokumentów służbowych z podpisem K. M., list płac, obecności, wiadomości e-mail; a także niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy. Odwołująca wniosła o zmianę decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

W(...) r. R. L. (1) założył działalność gospodarczą, a jej przedmiotem były usługi inżynierskie i doradcze w zakresie inżynierii pompowej oraz sprzedaż pomp przemysłowych. Firma (...). L. zajmuje się też kompletacją pomp z detali, które sprowadzane są od autoryzowanych producentów. Głównie sprzedaje całe pompy sprowadzone od producentów i zajmuje się też serwisowaniem tych pomp. W Z. przy domu należącym do R. L. znajduje się budynek o powierzchni 150 metrów, gdzie faktycznie prowadzi on działalność, siedziba firmy jest zarejestrowana w T.. Obecnie R. L. zatrudnia 5 osób: J. K. pracuje jako asystent sprzedaży, D. A. jako przyszły inżynier automatyk, B. D. - partnerka R. L. jest księgową, K. L. - brat R. L. jest serwisantem. Od 1.01.2020 r. u R. L. (1) była zatrudniona K. W. jako specjalista do zamówień. Przyjmowała ona zamówienia, wypisywała formularze i kompletowała zamówienia. W/w faktycznie pracowała jako asystent działu sprzedaży do końca lipca 2020 r. potem przeszła na zwolnienie lekarskie w związku z ciążą i nie wróciła już do pracy, bowiem dnia (...) urodziła dziecko. Jej wynagrodzenie wynosiło 3.500 zł brutto.

Po przejściu K. W. na zwolnienie lekarskie R. L. próbował podzielić jej obowiązki między pozostałe osoby i poszukiwał nowego pracownika na miejsce K. W.. W związku z powyższym R. L. dał ogłoszenie na portalu (...), że szuka asystenta działu sprzedaży, wskazując w ogłoszeniu, że doświadczenie zawodowe nie jest w tym przypadku niezbędnie wymagane i że R. L. oferuje przyuczenie do pracy. Ogłoszenie to zostało dodane w dniu 29 września 2020 r. i odświeżone w dniu 14.10.2020 r. Na to ogłoszenie odpowiedziało wiele osób (lista k.136), między innymi odwołująca K. M. (1). R. L. zaprosił odwołującą na rozmowę kwalifikacyjną a zdecydował o tym po przeczytaniu jej CV w którym odwołująca przedstawiła swoje doświadczenie życiowe, epizod z wojska, charakter jej studiów.

Przed podjęciem zatrudnienia u R. L. (1) K. M. (1) wykonywała prace dorywcze. Pracowała jako kelnerka. Odbiła też szkolenie podstawowe Modułu podstawowego edukacji wojskowej w ramach (...) zorganizowane przez drugą (...) oraz szkolenie podstawowe Modułu podoficerskiego edukacji wojskowej studentów w ramach (...) Między pierwszym a drugim stopniem studiów odwołująca miała dwuletnią przerwę i pracowała w A. jako pracownik fizyczny. W październiku 2020 r. K. M. (1) była studentką V roku (...) (...) na (...) w B.. Początkowo strony zawarły umowę zlecenia na okres od 21.10.2020 r. do 30.10.2020 r. Powodem zawarcia takiej umowy była konieczność przedstawienia przez odwołującą wymaganych badań i zaświadczeń oraz sprawdzenia jej umiejętności. Codziennie, w ramach umowy zlecenia odwołująca przyjeżdżała do pracy i w trakcie trwania tej umowy dokonywała segregacji i sprawdzenia zleceń oraz uporządkowania dokumentacji przyszłego pracodawcy z okresu od 1.06.2020r. do 20.10.2020 r. Umowa zlecenia miała być faktycznie wstępem do zatrudnienia na podstawie umowy o pracę i częściowo zastępować umowę na okres próbny. Odwołująca codziennie od 7.00. do 15.30. w ramach umowy zlecenia zajmowała się też bazą klientów tzn. uzupełniała ją o osoby, które składały pierwsze zlecenie. W dniu 30.10.2020 r. między stronami została zawarta umowa o pracę na okres próbny obowiązująca od 1.11.2020 r. Z księgi przychodów i wydatków za 2019-2020 i zaświadczenie o niezaleganiu R. L. w opłacaniu składek wynika, że sytuacja finansowa w/w była dobra i pozwalała na zatrudnienie odwołującej. Odwołująca została zatrudniona jako asystent działu sprzedaży, w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem w kwocie 3 000 zł. W strukturze firmy (...). L. był dział księgowości i dział sprzedaży. W dziale sprzedaży pracował J. K. (jako asystent) oraz odwołująca. W dniu 22.10.2020 r. odwołująca zrobiła sobie test ciążowy a ginekolog potwierdził ciążę w dniu 30.11.2020 r. Odwołująca korzystała w trakcie dojazdów do pracy własnym samochodem z konta G. z włączoną lokalizacją i dlatego jej telefon rejestrował codzienne jazdy i powroty z pracy do dnia 5.12.2020 r. Fakt codziennego dojazdu odwołującej do pracy w Z. z S., w której mieszka odwołująca, potwierdzają kserokopie wydruków z (...) z telefonu odwołującej pochodzące z jej konta G.. Odwołująca w ramach umowy o pracę, pracowała w godzinach od 7.30 do 15.30 w siedzibie biura w (...) b i wykonywała polecenia R. L. w zakresie obsługi dokumentacyjnej zamówień. Jeżeli zamówienie było proste i nie wymagało wsparcia ze strony J. K. to odwołująca wyszukiwała części do pomp na specjalnym portalu. Przekazywała następnie uzupełnione zamówienie J.

K., on potwierdzał zgodność wprowadzonych przez nią danych z zamówieniem a następną czynnością było zamówienie przez odwołującą konkretnej pompy albo jej części. Każdego dnia rano odwołująca sprawdzała razem z magazynierem, którzy kurierzy przyjeżdżają w danym dniu i jakie części przywiozą. Odwołująca wypisywała następnie dokument wydania zewnętrznego i przygotowywała faktury, które podpisywała. Na stronie firmy kurierskiej wypisywała list przewozowy i cały komplet dokumentów, łącznie z listem przekazywała do magazynu. Odwołująca aktualizowała też bazę danych klientów. Odwołująca pracowała w biurze, które składało się z dwóch pokoi biurowych, w jednym pracowała odwołująca z R. L. (1) i J. K. a w drugim B. D.. Odwołująca pracowała na służbowym komputerze. Miała własny login, hasło. Była upoważniona przez R. L. (1) do podpisywania dokumentów. Nie miała natomiast dostępu do konta firmowego. Wynagrodzenie za pracę odwołująca otrzymała przelewem na konto. R. L. na bieżąco sprawdzał jakie zamówienia wpłynęły w dniu poprzednim, czy części zostały zamówione, na jakim etapie jest wysyłka zamówionych części a następnie na zebraniach, które odbywały się każdego dnia o godzinie 8.00 rano, R. L. sprawdzał na jakim etapie są poszczególne zamówienia i rozdzielał zadania pracownikom.

W 2020 r. odwołująca była na piątym roku studiów II stopnia wychowania fizycznego. Nie brała udziału w wykładach, które były nieobowiązkowe. Zajęcia na studiach odbywały się w tym okresie, z uwagi na pandemię, w trybie zdalnym. Odwołująca uczestniczyła w zajęciach obowiązkowych, których terminy ulegały czasami przesunięciu, w trakcie przerw śniadaniowych, które trwały 15 - 20 minut. Starła się wtedy połączyć i zaznaczyć, że jest obecna na zajęciach i po tych 15 minutach wracała do pracy. Mimo tego odwołująca zdobyła wszystkie wymagane na studiach zaliczenia. Praktyki studenckie odwołująca odbywała w (...) w T. we wrześniu 2020 r. Na zajęcia z teorii i metodyki kosztówki, które odbywały się w godzinach między 14.30-16.00 odwołująca łączyła się po zakończeniu pracy. Zajęcia z przedmiotu sport do wyboru, też odbywały się zdalnie a ponieważ odbywały się w godzinach od 9.00 do 10.30., odwołująca uzgodniła z prowadzącym K. T., że zamiast uczestnictwa w tych zajęciach może przygotować prezentację. Od dnia 5.12.2020 r. ubezpieczona stała się niezdolna do pracy, o czym poinformowała pracodawcę, który złożył jej gratulacje. Ubezpieczona nie przekazała innemu pracownikowi swoich obowiązków.

dowody:

- świadectwa ukończenia szkolenia wojskowego k.13,14
- dokumenty osobowe ubezpieczonej, karta szkolenia bhp, skierowanie na badanie, orzeczenie lekarskie, zaświadczenie o niezdolności do pracy w zw. z ciążą od 5 grudnia 2020 roku w aktach organu rentowego
- umowa zlecenia między płatnikiem składek a K. M. (1) z dnia 21 października 2020 roku, umowa o pracę – w aktach ZUS
- dokumenty osobowe ubezpieczonej potwierdzające poziom jej wykształcenia, listy obecności potwierdzające obecność K. M. w pracy w aktach organu rentowego
- wydruki z konta G. dot. dojazdów do pracy K. M. k.26-60
- karta ciąży k.95-96 z której wynika, że ciąża została potwierdzona na wizycie lekarskiej w dniu 30 listopada 2020 roku,
- zeznania świadka K. W. zapis A/V k.123 oraz jej akta osobowe dołączone do akt sprawy,
- faktury przygotowane przez odwołującą oraz korespondencja mailowa prowadzona przez odwołującą w imieniu pracodawcy - w aktach organu rentowego,
- zeznania świadków B. D. i J. K.-zapis A/V k.165
- zeznania stron zapis A/V k.123 i 223
- ogłoszenie na (...) dokonane przez płatnika składek 134-136, faktura za ogłoszenie na (...) k.140-141

- wykaz CV osób, które odpowiedziały na ogłoszenie płatnika składek zamieszczone na portalu (...) k.136

- wyciągi z księgi przychodów i wydatków za 2019-2020, zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek – w teczce dołączonej do akt

-plan zajęć na (...) k.186-188

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów w aktach osobowych ubezpieczonej oraz w jej aktach rentowych, dokumentów złożonych do akt sprawy (omówionych wyżej) przez odwołującą oraz R. L. (1), których prawdziwości strony nie kwestionowały, akt osobowych K. W. oraz jej zeznań, zeznań świadków J. K. i B. D. oraz zeznań stron.

Sąd dał wiarę wszystkim zeznaniom zarówno świadków jak i odwołującej i R. L. (1). Zeznania świadków K. W., J. K. i B. D. były spójne, logiczne, uzupełniały się wzajemnie z zeznaniami odwołującej i jej pracodawcy, znajdowały też potwierdzenie w dokumentach przedłożonych do akt sprawy w toku postępowania.

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Okręgowego zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy wskazuje na to, że K. M. (1) faktycznie pracowała i wykonywała powierzone jej w umowie o pracę obowiązki a twierdzenie organu rentowego o pozorności umowy okazało się nieuzasadnione.

Fakt, że zatrudnienie odwołującej było krótkotrwałe przed początkiem niezdolności do pracy, wobec ustalenia, że praca była wykonywana, nie ma w niniejszej sprawie żadnego znaczenia. Za logiczny uznać należy ciąg wydarzeń ustalony w toku postępowania dowodowego, wskazujący na to, że w połowie sierpnia 2020 roku pracownica R. L. (1) zatrudniona faktycznie jako asystentka działu sprzedaży stała się niezdolna do pracy w zw. z ciążą, pod koniec września 2020 roku płatnik składek R. L. dał ogłoszenie o poszukiwaniu pracownika na portalu (...), dnia 15 października 2020 roku płatnik składek otrzymał CV odwołującej, 21 października 2020 roku strony zawarły umowę zlecenia na czas do 30 października 2020 roku, w międzyczasie płatnik składek odświeżył ogłoszenie o poszukiwaniu pracownika, płatnik składek podjął decyzję o zatrudnieniu odwołującej na podstawie umowy o pracę od 1 listopada 2020 roku na okres próbny – w momencie zawierania umowy odwołująca podejrzewała, że jest w ciąży na podstawie testu, płatnik składek najprawdopodobniej nie miał takiej wiedzy (co też potwierdza mail w którym odwołująca wysłała informację o ciąży i zwolnieniu, a w odpowiedzi pracodawca składa jej gratulacje). Nie do podważenia są dokumenty złożone przez odwołującą potwierdzające fakt dojazdów do pracy ubezpieczonej w spornym okresie na podstawie wydruków z konta G..

Dodatkowo wskazać należy, że w toku postępowania nie ustalono żadnych powiązań między płatnikiem składek a odwołującą, a nadto z wydruków dot. dojazdów do pracy wynika, że w okresie kiedy była zawarta umowa zlecenie odwołująca i tak przebywała

w pracy 8 godzin (co może świadczyć o tym, że w istocie już ta umowa zlecenie była umową o pracę na okres próbny). Zeznania świadków, w tym zeznania J. K.-osoby obcej w stosunku do odwołującej i płatnika składek potwierdzają w sposób nie budzący wątpliwości to, że ubezpieczona wykonywała w spornym okresie czynności pracownicze, zgodnie z zawartą umową o pracę i pod nadzorem pracodawcy. Fakt, że w spornym okresie ubezpieczona równolegle studiowała również nie stał w sprzeczności z realizowaniem przez odwołującą stosunku pracy z uwagi na to, że zajęcia na (...) odbywały się w większości zdalnie a ponadto, jak wyjaśniła przekonywująco odwołująca i co potwierdziła też uczelnia, istniały możliwości przesuwania terminów zajęć obowiązkowych.

Zdaniem Sądu Okręgowego, biorąc pod uwagę powyższe, brak było podstaw do stwierdzenia, że strony wszystko „ukartowały” na potrzeby zgłoszenia odwołującej do ubezpieczenia społecznego.

W myśl art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 121 j.t.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej są pracownikami.

Wyjaśnienie pojęcia pracownika na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych zostało zawarte w przepisie art. 8 ust.1 cytowanej ustawy, który stanowi, że za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Pojęcie stosunku pracy o jakim mowa w jest równoznaczne natomiast z pojęciem stosunku pracy definiowanego przez art. 22 k.p. (vide wyr. SN z dnia 13 lipca 2005 roku, I UK 296/04, OSNP 2006/9-10/157). I tak, w myśl zaś art. 22 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Jak wynika z cytowanego przepisu kodeksu pracy stosunek pracy jest stosunkiem zobowiązaniowym zachodzącym między dwiema stronami, z których każda jest wobec drugiej strony jednocześnie zobowiązana i uprawniona do określonego świadczenia. Z nawiązaniem stosunku pracy wiążą się konsekwencje, do których między innymi należy podleganie obowiązkowemu pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu. Warunkiem sine qua non pracowniczego ubezpieczenia społecznego jest więc istnienie faktycznego stosunku pracy, a o ważności stosunku pracy świadczy to, czy oświadczenia woli zawarte w umowie o pracę łączącej strony nie zawierają wad, które powodowałyby ich nieważność bądź bezskuteczność. Przy czym do ustalenia, że doszło do powstania pomiędzy stronami stosunku pracy nie jest wystarczające spełnienie warunków formalnych zatrudnienia, takich jak samo zawarcie umowy o pracę, zgłoszenie do ubezpieczenia, lecz konieczne jest ustalenie, że strony miały zamiar wykonywać obowiązki stron stosunku pracy i to rzeczywiście czyniły (wyr. SA w Gdańsku z dnia 18 kwietnia 2014 roku, III AUa 1943/15, legalis).

Zgodnie z treścią art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozor. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności. Pozorność w rozumieniu art. 83 § 1 k.c. wyraża się w szczególności w zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich. Istotne znaczenie ma tu niezgodność między pierwotnym aktem woli, a jego uzewnętrznieniem. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, iż nie podlega pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu osoba, która zawarła umowę o pracę dla pozor, a więc w sytuacji, gdy przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie o pracę, nie będzie świadczyć pracy jako pracownik (wyr. SN z dnia 4 stycznia 2008 r., I UK 223/07, lex). Umowa o pracę jest zawarta dla pozor i nie może w związku z tym stanowić tytułu do objęcia pracowniczemu ubezpieczeniem społecznym, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli gdy strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Nie można natomiast przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, jeżeli pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca tę pracę przyjmował (wyr. SN z dnia 12 lipca 2012r., II UK 14/12, lex).

W tym miejscu podkreślić trzeba, że przedmiotem niniejszego postępowania było dokonanie oceny, czy zawarta przez strony umowa o pracę rzeczywiście była realizowana i czy zawarta została w celu faktycznej realizacji praw i obowiązków stron stosunku pracy a nie jedynie, jak to sugerował organ rentowy w celu uzyskania podwyższonych świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Zwrócić też trzeba uwagę na to, że brak w niniejszej sprawie podstaw do kwestionowania zasadności zatrudnienia odwołującej, skoro zatrudniona ona została praktycznie niedługo po tym jak K. W., wykonująca obowiązki asystenta działu sprzedaży, przeszła na zwolnienie lekarskie w związku z ciążą.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie bezspornie wynika, zdaniem Sądu Okręgowego, że odwołująca faktycznie wykonywała powierzone jej, na podstawie najpierw umowy zlecenia a potem umowy o pracę, czynności pracownicze. Potwierdzają to zarówno dokumenty zgromadzone w sprawie jak i omówione wyżej zeznania świadków.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach niniejszej sprawy nie można uznać, jak to wywodził organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, aby umowa o pracę została zawarte jedynie dla pozorów. Dla wykazania pozorności zawartej umowy o pracę nie ma większego znaczenia to, że u odwołującej w dniu 30.11.2020 r. stwierdzono stan ciąży. Nawet gdyby podzielić argumentację organu rentowego, że celem zawarcia umowy o pracę było uzyskanie przez odwołującą świadczeń z ubezpieczenia chorobowego w związku z ciążą, pozostawałoby to bez wpływu dla określenia obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym. Zważyć trzeba, iż w judykaturze zgodnie przyjmuje się, że dążenie do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jako cel podjęcia zatrudnienia, nie może świadczyć o zamiarze obejścia prawa, jeżeli umowa o pracę jest faktycznie wykonywana. Problem pojawia się wówczas, gdy mając na uwadze korzyści w zakresie ubezpieczenia chorobowego, strony zawierają ten rodzaj umowy tylko dla pozorów, nie zamierzając jej faktycznie realizować (wyr. SA w Katowicach z dnia 9 grudnia 2016r., III AUa 1660/15, legalis). Jeśli nawet przed długotrwałym korzystaniem ze zwolnień: chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego, doszło do podjęcia i wykonywania pracy w charakterze pracownika, a pracodawca przyjmował świadczenie pracy – niemożliwe jest przyjęcie pozorności takiej umowy. Istotna jest bowiem okoliczność, czy dana osoba faktycznie podjęła zatrudnienie i wykonywała swoje zajęcie zgodnie z zasadami wynikającymi z Kodeksu pracy (wyr. SN z dnia 6 lutego 2006 r., sygn. akt III UK 156/06, niepubl.). Innymi słowy, chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jako motywacja do podjęcia zatrudnienia, nie może świadczyć o zamiarze obejścia prawa, a dążenie kobiety ciężarnej do uzyskania poprzez zawarcie umowy o pracę ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym, lub zwiększenie przyszłych świadczeń z ubezpieczenia nie może być uznane za zmierzające do dokonania czynności sprzecznej z prawem albo mającej na celu jego obejście, jeżeli umowa ta prowadzi do faktycznej realizacji zatrudnienia spełniającego cechy stosunku pracy. W rezultacie zawarcie umowy o pracę przez kobietę w ciąży, nawet w sytuacji gdy jej zachowanie obliczone jest na uzyskanie w niedługim czasie świadczeń z ubezpieczenia społecznego, przy faktycznym wykonywaniu obowiązków pracowniczych nawet przez krótki okres, nie prowadzi do uznania, że osoba taka nie podlega ubezpieczeniom społecznym z racji zatrudnienia pracowniczego (wyr. SA w Białymstoku z dnia 6 października 2015 r., III AUa 277/15, legalis).

Sam fakt ciąży odwołującej nie może sam w sobie stanowić przeszkody do zawarcia ważnej umowy o pracę, jeżeli ubezpieczona była zdolna do świadczenia pracy od dnia wskazanego w umowie o pracę (co zostało potwierdzone w orzeczeniu lekarza medycyny pracy) i faktycznie pracę tę świadczyła. Fakt pogorszenia się stanu zdrowia odwołującej po upływie krótkiego okresu pracy oraz to że jako kobieta w ciąży odwołująca nie mogła wykonywać przez cały obowiązujący ją czas pracy czynności przy wprowadzaniu danych do komputera (co również przemawiało za skierowaniem jej przez lekarza prowadzącego na zwolnienie) nie ma już w tej kwestii w zasadzie żadnego znaczenia (wyr. SA w Białymstoku z dnia 1 czerwca 2016r., III AUa 1383/15, legalis).

W związku z powyższym Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołanie K. M. (1) zasługiwało na uwzględnienie, co, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., skutkowało zmianą decyzji i orzeczeniem jak w sentencji wyroku.

SSO Ewa Milczarek